

SINOČI V MILANSKEM ZAVODU ISPI

Predavanje I. Vejvode o zunanji politiki SFRJ

Predavatelj je zlasti poudaril politiko prijateljstva med Jugoslavijo in Italijo

Vlada se bo predstavila v parlamentu prihodnji teden, v sredo ali četrtek

MORO in NENNI

Lyndon Johnson se odločno zavzema za odobritev Kennedyjevih zakonov

Francija in Peking

Streli v brazilskem senatu

BRASILIA, 4. — Na današnji brazilskega zveznega senata je prišlo do nenadnega streška med socialno demokratskim vodjem Arnonom de Mellom in burburističnim senatorjem Perim de Gois Monteirom. Pri tem je bil ranjen senator Jose Carlos, ki so ga odpeljali v bolnišnico, kjer so ga operirali. Njegovo stanje je obupno.

Omenjena senatorja sta že
o bila sprta. Oba sta doma iz
ve Alagoas, kjer je vkorenjena
a tradicija nasilja v politični
orbi. V senatu sta nenadoma
egnili samokres in začela s
gnila. Vsi navzoči so počeli
od. Ko je streljanje ponehalo,
u gotovili, da je bil ranjen t
neprisrčni senator Jose Cr

Oba senatorja, ki sta strelj
o aretirali, Senat je imel t
atem izredno sejo, da odloč
otrebni ukrepah.

Pozneje so javili, da je ran
enator Cairali umrl.

BERLIN, 4. — Ameriški poslanik v Zahodni Nemčiji George McGhee je imel danes dolgo razgovor s sovjetskim poslanikom v Zahodni Nemčiji Abramimov. Ameriški predstavnik je izjavil, da je šlo za »vjudnostni sestanek« in da sta z Abramimov govorila o zadevah skupnega interesa.

OBISK IRANSKEGA Z ABAS ARAM

**Gen. Nasution pri T
sko-poljske komisije**
(Od našega dopisnika)

LIJUBLJANA, 4. — Trjaski
danji minister Ašua Abram je
pel dana s svojimi sodelavci
Seograda v Ljubljano, kjer
so pridni vsemu, kar
podobno izvršnega sveta Slove
Bena Zupančiča in člana izvrš
sveta Vladimira Kadunc
kal tovarno Litostroj in Mod
galjerijo. Popoldne je iranskega
ministra in njegove sodelavce
predsednik republike
iranskega sveta Viktor Avbej
je iranske goste zadržal na
no. Nocoj pa je predsednik
nega sveta Ljubljane inž. Ma

Bellevues večerjo. Zbogara poročila, da je v zambini minister Indonezije prišel v Jasutin, plani, v prejemstvu obiskati danes dopolnojsko akademijo in njen 8. simpozij, na katerem bo organizirano poučevanje polidne sta ugledna gostja, njegovo soprogo sprejela predsednica republike maršal Tito in njegova soproga in se z njima držala v daljšem prisrčnem govoru. Indonezijskega obratnega ministra je danes sprejel predsednik zveznega izvršnega

Ali bo z novo politiko res Iran most med Vzhodom in Zahodom?

«Živi ljudje so glasovali», je dejal premier Asadollah Alam po letošnjih septembrskih volitvah v iranski parlament — madžlis. Hotel je povedati, da na teh volitvah niso glasovali »rajni volivci in da veleposelniki niso vozili v tovornjakih kmetje na volišča — z izpolnjenimi in plačanimi glasovalnicami v rokah. Hkrati je hotel izraziti zadovoljstvo, da je koho 28-mesečnega obdobja »vladavba po šahovskem dekretu in da je šahova Nacionalna unija dobila veličansko (171 izmed 200) večino sedežev v madžlisu.

To je vsekakor utešno dejstvo po krivih junjskih neredih v Teheranu, ki so jih organizirali veleposelniki in verski krogi v iranski parlament — madžlis. Hotel je povedati, da na teh volitvah niso glasovali »rajni volivci in da veleposelniki niso vozili v tovornjakih kmetje na volišča — z izpolnjenimi in plačanimi glasovalnicami v rokah. Hkrati je hotel izraziti zadovoljstvo, da je koho 28-mesečnega obdobja »vladavba po šahovskem dekretu in da je šahova Nacionalna unija dobila veličansko (171 izmed 200) večino sedežev v madžlisu.

Med reforme sodi tudi delitev državnega delestva v industriji do visine dvanajst odstotkov, boj proti nepismenosti, priznanje istih pravic ženskam in podobno. V sedanjih madžlis je bilo prvič izvoljenih šest žensk in med njimi je tudi žena teheranskega župana. Medtem več ali manj dosledno poteka boj proti korupciji in v tajni davkov in s strogi finančni ukrepi se je država blagajna spet napolnila. Letos bo Iran prejel samo od nafte 400 milijon dolarjev. In če računamo še ameriško pomoč, ki je od leta 1948 znašala pol milijarda dolarjev, in poostrene finančne ukrepe, lahko ugotovimo precejšnjo napredok.

Težave so seveda še vedno ogromne. Odstotek nepismenosti je zelo velik in že to pomeni hudo oviro za gospodarski in kulturni napredok na vasi. Določena iranska šola namreč meni, da je izobrazba glavni pogoj za kakršen koli napredok v Iranu.

In tudi agrarna reforma se ni uresničena ne po obsegu ne v globino. Če bi se namreč država zadovoljila samo z razdelitvijo zemlje, bi se ji to utegnlo poznati le zelo malokateri. Zemljo namreč dobivajo ljudje, ki nimajo prav nobenega kapitala, da bi si kupili semena in orodje ali najeli kmetijske stroje. Dostikrat pa, tu di ne vedo, kako naj se lotijo dela, ker jim primanjkuje znanja. Osamljeni in neorganizirani pa utegnjo spet postati plen finančno močnih veleposelnikov, ki se dobro zavedajo, da gre zdaj zares in da ne strahijo nobenega sredstva, da bi dosegli svoj cilj oziroma zavirali reforme. V skrajnem primeru se zatočuje tudi k umoru. Toda taki skrajni posegi so dvorezen meč, kakor je pokazal umor mladega uradnika pred nekaj meseci, ki je razburil vse iranske javnosti. Isto velja za junjske neredne v Teheranu, ki so neprimerno bolj škodovali svojim organizatorjem kakor pa reformam in vladi.

Pač pa bodo veleposelniki skušali izkoristiti sleherni slabost pri izvajanju reform ali organizaciji kmetov v zadruge. In ker so finančno močni, kmetje pa revni, je pričakovati, da bodo fevdalci zdaj dolgoročno obvladali program reform bodisi s politično agitacijo, podkupovanjem in podobnim. Toda začetek je bil storjen in vlada oziroma šah se nimata namena umakniti.

Vse te notranje spremembe so morda vplivale tudi na opazne spremembe v zunanje politični usmeritvi Irana. Vsekakor pa so eden izmed vzrokov poleg dejstva, da je tudi Teheran začutil program reform bodisi s politično agitacijo, podkupovanjem in podobnim. Toda začetek je bil storjen in vlada oziroma šah se nimata namena umakniti.

V skladu s to novo smerjo je prišlo tudi do zboljšanja odnosov s Sovjetsko zvezo. O tem prica tudi nedavni obisk predsednika prezidija Vrhovnega sovjeta So-

vjetske zveze Leonida Brežnjeva v Iranu in povabilo, naj iranski šah uradno obišče Moskvo.

Nedavni obisk predsednika Prezidija Vrhovnega sovjeta ZSSR Leonida Brežnjeva v Iranu je označil vrh zblizevanja med Sovjetsko zvezo in Iranom, zblizevanje, ki se je začelo pred približno letom, ko je iransko ministrstvo za zunanje zadeve izročilo sovjetskemu veleposlaniku v Iranu Nikolaju Pegovu znano noto, v kateri je bilo rečeno, da »Iran ne bo dal nobeni tuji državi pravice imeti na iranskem ozemlju kakršno koli raketno oporočje. Sovjetska vlada je takrat to zagotovilo »z zadovoljstvom sprejela«.

Predsednik Brežnev je zdaj vrnil obisk iranskega šaha Reza Pahlevija leta 1956 v Sovjetski zvezi. Prej ne bi bilo mogoče misliti nanj, saj so bili odnosi med ZSSR in Iranom še do pred letom dni v najboljšem primeru hladni, pogostokrat celo zastrupljeni. Še v začetku leta 1959 je iranska vlada zavrnila sovjetsko ponudbo o sklenitvi nenapadnega pakta med obema državama in odnosi so se nemudoma zapostavili. Medsebojne obožbe so bile na dnevnem redu in z obeh strani meje so postavili zvočnike po katerih so drug drugega oboževali in zmerjali. Še pod vladjo premiera Amīnija so bili skoraj vseh težav v državi krivi »komunistični agitatorji«, kakor so trdili iranski uradni krogi.

Zato je tembolj presenetljivo, kako so se v zadnjem letu odnosi izboljšali. Ta proces je bil dvoma spodbudila omenjena iranska nota, toda največ je sledilo več konkretnih diplomatskih in gospodarskih potez in sporazumov, ki so naglo utrjevali ugodno izhodisce.

Sledila so pogajanja o tranzitnem sporazumu, po katerem bi se lahko obe državi pošiljale svoje blago po ozemlju druge po ugodnejših prevoznih tarifah. Sklenjena sta bila tudi plačilni in trgovinski sporazumi, ki določa povečanje blagovne menjave med obema državama za 15 odstotkov. Po sporazumu bo oba državi delili stroške za zgraditev dveh jezdov na mejni reki Araks. Ta dva jezova skupaj z namakalnimi prekopmi naj bi omogočila namakanje in obdelovanje kakih 50 tisoč hektarov zemlje, ki zdaj trpi zaradi suše, pozimi pa zaradi poplav. Poleg tega bo ostalo dovolj vode za celotno namakanje kakih deset tisoč hektarov obdelovalne zemlje v ravnini Mogan.

Električne centrale, ki jih bodo zgradili na obeh jezdovih, bodo po poračunih proizvajale 200 do 250 milijonov kilovatih ur letno, kar bo velikega pomena za kmetijstvo in razvoj industrije na vsem tem območju. Sovjetska zveza bo na iranskem ozemlju zgradila 11 silosov s skupno zmogljivostjo 80.000 ton. V novi ribogojnici naj bi vzreli na leto 3.500.000 rib. Sovjetska zveza je tudi obljubila, da bo vzela na šolanje Iranke, da bi se izurili za samostojno vodenje ribogojnic.

Kredit 36 milijonov dolarjev bo Iran odplačeval dvanaest let. Odplačevanje se bo začelo po dvanajstih letih od prejema kredita. Poleg sovjetskega kredita so ponudile kredit Iranu tudi vzhodnoevropske države v znesku 160 milijon dolarjev.

In vse kaže, da je to šele začetek, saj so člani sovjetske delegacije namignili na »druge projekte«. Govora je celo o graditvi železnice s sovjetsko pomočjo. To bi poleg neposredne gospodarske koristi prineslo Iranu tudi zadovoljstvo, da začnejo tudi v težki industriji dohajati zunanji svet.

Predsednik Brežnev je v zdravici med obiskom v Iranu poudaril zboljšanje odnosov med Sovjetsko zvezo in Iranom in opozoril tudi na dobre odnose med ZSSR in Afganistanom »kljub obstoju različnih družbenih sistemov«. Šah Reza Pahlevi pa je v odgovoru dejal, da želi imeti sovjetsko ljudstvo prijateljske odnose s svojo sosedo, s katero ima Iran skupno mejo, dolgo nad 2500 kilometrov. Obstoj različnih političnih sistemov in drugačnega stališča do nekaterih mednarodnih problemov ne morejo biti ovira za vzpostavitve in razvoj dobrih sosedstvenih odnosov med obema državama.

V zvezi z obiskom Brežnjeva je posebno zanimiv komentar teheranskega list »Echo of Iran« pod naslovom »Iran — most med Vzhodom in Zahodom«. V njem med drugim poudarja, da je obisk sovjetskega državnika posebno pomemben za zboljšanje odnosov med obema državama in pripominja: »Ta tendenca je posebno važna, če upoštevamo dejstvo, da Iran ni neanglizijska država, ampak država, ki je uradno v zahodnem taboru. Na Zahodu ne more biti dvoma, da pomenijo novi iranski odnosi s Sovjetsko

zvezo ugodno bilanco. Če Zahod resnično veruje v potrebo po opuščanju mednarodne napetosti in odstranjevanju slabih posledic preteklosti na mednarodne odnose, bo moral to spodbuditi in razširiti iransko politiko na arabske dežele Srednjega vzhoda«.

Na koncu izraža list upanje, da bo Zahod pravilno razumel novo iransko politiko in zaključuje: »Iranski opazovalci menijo, da obisk sovjetskega predsednika odpira pot za podobne obiske pri drugih zahodnih zaveznikih in Srednjem vzhodu in da bi Turčija prav lahko postala naslednji cilj najnovejših mirovne ofenzive«.

Ta in druga znamenja torej kažejo, da se v iranski zunanji politiki še dalje bolj uveljavlja politika sodelovanja z Vzhodom in Zahodom, s socialističnimi in kapitalističnimi deželami, kakor tudi z deželami, ki ne pripadajo nobenemu bloku. Ta smer je gotovo pozitivna in je že rodila nekaj dobrih sadov. Predvsem pa bo omogočila bolj nemoten potek reform v sami državi, ker se bo lahko vlada v pomirjenem mednarodnem položaju in ob večjem razumevanju s svojimi sosedi bolj posvetila notranje-političnim, gospodarskim in kulturnim problemom.

SENZACIONALNO SPOROČILO NA VATIKANSKEM KONCILU

Pavel VI. kot prvi papež na romanju v Sveti deželi

To svojo odločitev je papež sporočil med govorom na javni seji koncila - Koncil bo delo nadaljeval jeseni 1964

VATIKAN, 4. — Papež Pavel VI. pojde v januarju na kratko romanje v Palestino. To je bilo gotovo danes najbolj presenetljivo sporočilo na seji, s katero je koncil zaključil sedanje zasedanje; nadaljeval ga bo prihodnjega jesen. To sporočilo je dal papež sam med svojim govorom.

Današnja seja je bila že sama na sebi bolj glasovna, ker je bilo najavljeno dokončno glasovanje o liturgiji. Razen tega pa je bila ta seja javna in udeležili so se jo predstavniki diplomatskega zbora, številne druge osebnosti in več kot 500 članikarjev z vsega sveta.

Generalni tajnik Pericle Felici je še enkrat prebral shemo o liturgiji, za katero se je potem pri volitvah odločilo 2147 koncilskih očetov in samo štiri proti. Odločitev je bila 317 koncilskih očetov.

Pred zaključkom se je imel

papež daljši govor, v katerem se je zahvalil koncilskim očetom in vsem organom koncila. Ko je govoril o pomenu opravljene dela, je med drugim opozoril, naj si nihče ne lasti pravice, da bi začel sprejeti zakon o liturgiji. Papež je sam preden bo izdana pokoncilska določila. Na koncu svojega nagovora pa je papež s svojimi besedami potrdil vest, ki se je raznesla dopoldne v koncilskih krogih. Povedal je, da pojde januarja v Sveto deželo, iz katere je prišel vs. Peter in kamor se nikoli noben papež ni vrnil.

V svoji napovedi je papež dejal, da bo šel za zelo kratek čas, kar nekateri razlagajo tako, da bo papež potoval z letalom. To papežovo sporočilo je koncil sprejel z dolгим aplavzom. Datum za papežovo pot je ni določen; to se bo zgodilo v prihodnjih dneh po razgovorih z jordanjskimi in izraelskimi oblastmi, s katerimi je že navezal stike posebni papežev tajnik Pasquale Macchi, ki je že pred nekaj tedni v vsej tajnosti obiskal Palestino. V vatikanskih krogih nekateri menijo, da bi lahko bilo to papežovo potovanje le prvo med drugimi potovanji. Navajajo se zlasti Latinska Amerika ter Afrika kot dežele, ki naj bi jih papež obiskal.

Vest o papeževi odločitvi se je kot razvedela, saj je sejo koncila prenašal radio in televizija. Povsod je napravila močan vtis in takoj so jo že tudi začeli komentirati. Takoj se je že tudi pojavila vest, ki pa še ni potrjena, da namerava pti v Palestino tudi carigraski patriarh Atenagora, ki bi se srečal s papežem. Po nekod se tudi sprašujejo, ali bo papež obiskal še kako prestolnico Bliznjega vzhoda, in zdi se, da Libanonci že izražajo željo v tem smislu; papež naj bi se ustavil v Bejrutu vsaj za kako uro. Jordanjski ministri predsednik Hussein Ibn Naser je že izrazil svoje veselje, da pride papež v Jeruzalem.

Popoldanski listi so že objavili razne misli ob papeževem romanju v Palestino. »Gotovo ni brez vzroka, da je papež najvil to svoje romanje na zaključni dan drugega zasedanja koncila,« piše »Paris Press« in nadaljuje: »Potovanje v Palestino je najbolj jasna manifestacija za tisti ekumenizem, ki je bil velika misel Janeza XXIII.«

Moskovski radio je označil kot senzacionalno sporočilo o bližnjem potovanju papeža v Palestino. Pri tem je radio Moskva dostavil: »Zadnje potovanje kakšnega papeža izven Italije je bilo l. 1808 in še tedaj je papežu k temu prislil cesar Napoleon I.«

Na ugoden odmev je vest nastala tudi pri ameriških protestantih kakor tudi pri anglikan-kih v Anglijskem.

Neki predstavnik izraelskega zunanjega ministrstva je izjavil, da bo papež spreljet z velikimi čestmi, če bo med svojim romanjem obiskal tudi Izrael. Mnogo svetih krajev se nahaja v Jordanji, drugi pa v Izraelu.

Preden so češkoslovaški koncilski očetje odpotovali domov, so obiskali veleposlanika CSSR Jana Busnaka. Srečanje je bilo zelo prijetno.

Stanje Alfonsa Carineja, več kot sto let starega nadškofa, ki so ga pred dnevi odpeljali v bolnišnico, se je nekoliko izboljšalo.

Prvi poskus z »letečo kadjo«

LETALSKO OPORIŠČE EDWARDS (Kalifornija), 4. — Polkovnik Charles Yeager, ki je bil prvi pilot, ki je prebil zvočni zid, je večerj prvič preiskoval »letečo kadjo«, pripravo, s katero naj bi spravljal ljudi in opremo z visokih postaj.

Naprava, ki ima uradno ime »M-2«, je dolga 7 m ter je res podobna kadi. Nima velikih kril, temveč samo majhna krilna krila za smer in globino, v zgornjem delu pa ima kabino za pilotiranje. Med poskusom so »kadi« vlekli z letalom do višine okrog 3000 m, od koder se je pričela spuščati. Nekaj metrov od tal je pilot »kadi« naravnal in potem se je spustila s svojimi kolesi na tla v razdalji nekaj sto metrov.

Folk. Yeager je mnenja, da bo »kadi« lahko služila za proučeva-

Ob grobu Oswalda, obtoženega atentata na Kennedyja, je stalno stražnik. Grob je na pokopališču v Forth Worthu

Pred obnovitvijo kulturnega sporazuma med ZDA in SZ

WASHINGTON, 4. — Pogajanja med ZDA in SZ za obnovitev kulturnega sporazuma — tako se je izvedelo iz zanesljivih virov v Washingtonu — se bodo pričela v bližnji bodočnosti v Moskvi, zelo verjetno januarja. Program kulturnih zamenjav, ki zapade s koncem decembra, določa zlasti medsebojno zamenjavo znanstvenikov, študentov in umetnikov.

Pogajanja za obnovo bi se bila morala pričeti v Moskvi 18. novembra. Toda ameriška delegacija ni odšla v Moskvo zaradi aristi-cije, prof. Fredericka Barghoorna z univerze v Yale, ki so ga obtožili vohunstva.

Iz omenjenih virov se je že izvedelo, da je ameriško državno tajništvo predlagalo, naj ameriška delegacija ne odputuje v Moskvo pred januarjem.

Iz New Yorka pa je večerj zvečer odpotovala v Moskvo delegacija desetih sovjetskih znanstvenikov pod vodstvom prof. Andronika Petrosjanca, predsednika državnega odbora za atomsko energijo. Delegacija je opravila študijsko potovanje po ZDA ter obiskala razne atomske centrale. O obisk sovjetskih znanstvenikov je bil povračilo za podoben obisk ameriških atomskih znanstvenikov in tehnikov v SZ v prvih mesecih letošnjega leta.

Izpuščena Holandca zaprta v SZ

MOSKVA, 4. — Dva holandska mornarja, ki sta bila v zaporu zaradi vohunstva v SZ, sta bila danes izpuščena.

Mornarja Evert Reydon in Lou de Jager sta bila obsodena vsak na trinaest let zpora. Sedaj pa so ju izpustili na moskovskem letališču Seremetejevo. Neki predstavnik holandskega veleposlanstva, ki ju je spremljal, je dejal, da bosta še danes odletela v Amsterdam. Časnikarjem sta mornarja izjavila, da sta zelo vesela, ko se lahko vrne domov, in dostavila sta, da so s turma dobro ravnali in ju dobro hranili. Reydon, ki ima 32 let, in 27-letni Jager sta bila aretirana v Ukrajini avgusta 1961 in dva meseca nato sta bila obsodena na 13 let zpora pod obtožbo, da sta zbirala vohunске podatke za NATO. Njuna zaporna kazen je največja, kar so jih v zadnjih letih naložili državljanom zahodnih držav. Mornarja sta izjavila, da sta bila zaprta v isti celici jetnišnice v Vladimiru, 160 km severovzhodno od Moskve, v

20-letnica Italijanske unije za Istro in Reko

REKA, 4. — Italijanski kulturni krogi in amaterska kulturno-umetniška društva se intenzivno pripravljajo za proslavo 20. obletnice delovanja Italijanske unije za Istro in Reko, ki se bo začela sredi decembra in bo trajala vse do novembra prihodnjega leta. To bo v stvari pregled dosežkov pripad-

nikov italijanske nacionalne manjšine v Jugoslaviji na kulturnem področju. S to proslavo se Italijani v Jugoslaviji pridružujejo tudi proslavi 20. obletnice sprejema sklepov o priključitvi Istre, Slovenskega primorja in Reke Jugoslaviji. Proslava 20. obletnice Unije in drugih ustanov Italijanov v Jugoslaviji se bo pričela sredi tega meseca v Pulju z otvoritvijo fotografske razstave italijani v Jugoslaviji v borbi za socializem, s čitanjem del književnikov italijanske etnične skupine, z večerom opernih arij ter slovesno akademijo. S temi prireditvami bo istočasno obeležena tudi 20. obletnica izhajanja prvega italijanskega časopisa »Il nostro giornale«, ki je prišel izhajati 8. decembra 1943 v Pulju. Med pomembnimi manifestacijami v prihodnjem letu je nastop folklornih ansamblom in klubov kulture v aprilu v Rovinju, s katerim bo obeležena 20. obletnica ustanovitve bataljona »Pino Budicina« in pregled zborov in orkestrorov julija v Labinu, ki bo neposredno obeležila 20. obletnico delovanja Unije Italijanske unije, ki je organizator kulturnega in prosvetnega življenja pripadnikov italijanske etnične skupine v Jugoslaviji, je bila ustanovljena 11. julija 1943 blizu Labina.

Michele Gortani sodni izvedenec za nesrečo pri Vaiontu

BENETKE, 4. — Prof. Michela Gortanija iz Tolmeča, bivšega profesorja geologije na univerzi v Bologni, sta državna tožila v Benetkah in Bellunu imenovala za sodnega izvedenca za nesrečo pri Vaiontu.

Nenadoma umrl poveljnik pri pogrebu predsednika Kennedyja

WASHINGTON, 4. — Kapetan Michael D. Groves, star 27 let, ki je poveljeval vojaškim četam med pogrebom predsednika Kennedyja, je večerj zvečer nenadoma umrl. Neki predstavnik njegove garnizije v Washingtonu je izjavil, da je kapetan postal slab, ko je v svojem stanovanju večerjal. Takoj so ga prepeljali v vojaško bolnišnico, kjer pa je kmalu nato umrl. Na truplu bodo opravili obdukcijo.

Določeni italijanski umetniki za letošnje beneško bienalo

BENETKE, 4. — Podkomisija likovne umetnosti XXXII. mednarodnega bienala v Benetkah je določila načrt za italijansko udeležbo na razstavi. Predlagala je, naj bi imel retrospektivno razstavo slikar Felice Casorati, kiparja Giacomo Manzua pa naj bi povabili, da prikaže svoje delo za bronasta vrata v baziliki sv. Petra. Z večino glasov je podkomisija tudi določila, naj se s skupinami del primerno dokumentirajo nekatera iskanja v umetnosti, kot n. pr. »nova figurativnost«, neodredizem in programska umetnost. Določila je nadalje, da bodo imeli vsak svojo dvorano slikarji: Carla Accardi, Enrico Baj, Vasco Benini, Corrado Cagli, Leonardo Cremonini, Roberto Crippa, Pinot Gallizio, Giuseppe Guerreschi, Virgilio Guidi, Gino Molteni, Gastone Novelli, Ilario Rosati, Mimmo Rotella, Giuseppe Santomaso, Toti Scialoja, Aniano Scordis, Sergio Vacchi; ter kiparji: Dino Basaldella, Andrea Casella, Alfio Caselli, Altk Calviere, Ettore Colla, Arnaldo Pomodoro, Salvatore, Vittorio Tavernari. Osebnost razstavo na prostem bo imel kipar Giovanni Paganini, osebno razstavo akvarelov Giovanni Cinagottini in osebno razstavo grafik Angelo Savelli. Za skupine del pa so določeni slikarji in kiparji: Franco Angeli, Rodolfo Arici, Giordano Bellandi, Giacomo Benevello, Ennio Calabrita, Enrico Castellani, Carlo Cusi, Sergio Dangelo, Giuseppe De Gregorio, Lucio Del Pezzo, Giannetto Fieschi, Tano Festa, Giuseppe Ferreri, Gianfranco Ferroni, Roseta Fiorini, Gelfio, Giancarlo Marchese, Enzo Mari, Titina Masetti, Mario Nigro, Leone Pancaldi, Valentina Pianca, Pierluca, Concetto Pozzati, Piero Raspi, Antonio Recalcati, Mario Rossetto, Antonio Sanfilippo, Giancarlo Sangregorio, Germano Sartel-

V Hollywoodu je umrl 39-letni filmski igralec Sabu Dastagir, odkrit je bil s prvim imenom. Odkril ga je režiser Robert Flaherty v Indiji, prav ko je potreboval glavnega igralca za film »Deček s sloni«.

Nagrade ljubljanski TV za televizijske igre

Za praznik republike je ljubljanska televizija podelila nagrade TV dramskega natečaja 1963. Prvo nagrado v znesku 400.000 din je prejel Igor Torkar za delo Studentska soba, drugo nagrado (300.000 din) Tangente Janeta Karcica in Janeta Cuka, tretjo nagrado (150.000 din) Posveta nagrada zgodba Aleksandra Marodica in četrto nagrado (150.000 din) Nogometna pravljica (groteska) Matjaža Kmeclja. Za odkup so bila predložena še dela Smiljana Rozmana, Marjana Marica, Alberta Paplerja in Igorja Torkarja.

Riko Debenjak v žilji na »Bianco e nero« v Laganu

Generalni tajnik prireditelnega odbora VIII. mednarodne bienale Bianco e nero v Laganu Aldo Patocchi je povabil grafika Rika Debenjaka, naj sodeluje februarja kot član žirije na tej pomembni likovni prireditvi. Med razstavljavci bodo tudi trije iz Jugoslavije.

SOFIJA, 4. — Radio Sofija poroča, da sta bila dva Bolgara pred nekaj časa usmrčena, ker sta delala za neko kapitalistično vohunsko organizacijo v nekem kraju blizu grške meje. Vrhovno sodišče je zavrnilo prošnjo za pomilostitev.
